

לב:

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

עין משפט
גר מצוה

לא א מ"י פ"ח מה' א
אסור בזה הלכה ח
ויפ"ד מהלכות שגגות הלכה
ה'
לח ב ג מ"י פ"ח
מהלכות שגגות
מקדש ה' יב'
לח ד מ"י פ"ח מהלכות
שגגות ה' ט
פסג לאין שני

אסור בזה הוא. וא"ת ודלמא ר' יוסי אית ליה נמי אסור כולל ואומר ר"י דקסבר דאשת איש ונעשית חמותו נמי אסור כולל הוא דמגו דליתסר בשאר קרובות וקטני דנידון באשת איש ומיהו אר"י דלהווא לישנא דלקמן דסבר רבי חייא דרבי יוסי מחייב דתני דאסור כולל י"ל דאשת איש ונעשית חמותו לא חשיב אסור כולל אע"ג דליתסר בשאר קרובות כיון שאין (ו) שם אחד כי היכי דלא תתקשה דרבי יוסי אדר' יוסי והא דחשיב אסור כולל נעל מוס שמישם בטומאה דמעיקרא שרי באכילה ואסור בעבודה איטמי ליה מגו דליתסר באכילה איסור נמי בעבודה אכילה ועבודה חשיב נמי שם אחד דשניהם נאסרו בלשון קריבה דבעבודה כתיב כל איש אשר בו מוס לא יגש להקריב לחם וגו' (ויקרא כה) ובאכילה בטומאה כתיב איש איש אשר יקרב מכל זרעם וגו' (שם כג) דמייירי באכילה כדאמרין בפ"ב דמעילה (דף י:) ויבנחם (דף מה:) ומיהו אסור מוסף אומר ר"י דחשיב אפילו כשאין השמות שוין כדמוכח בפ' אמרו לו (וכריתות ד:) גבי הכה על תב בתו חייב משום כלמו כי ואין להאריך כאלו:

ור"ה הוהו ונעשית אשת איש אסור מוסף הוא. בקונטרס לא גרס ליה דאפילו חייב עליה אסור אשת איש נידון (ו) בחמורה וליכא למימר דשמעיה ליה נידון בחמותו ולא חל כלל אסור אשת איש ואם לא התרו בו משום חמותו אלא משום אשת איש פטור דהא בפרק הגשפנים (פסהדרין דף פא:) פריך רב אלא בר אהבה וליתר נמי משום אסור אשת איש דהא א"ר אבהו מודה רבי יוסי דאסור מוסף ומשני ליה התם אלא דרי אטו בתרי קטלי קטלה ליה משמע דהיא דחל אסור אשת איש אלא משום דנידון בחמורה ור"ה אומר דשפיר גרס ליה וטעיה הכה כדזיה טעיה התם רב אלא בר אהבה והוא סבור דנידון בחמותו משום דלא חייב עליה אסור אשת איש ולא חש לתרץ כיון דע"כ לר"י לשיטתא אחרתא משום קושית קמייתא:

אלא אבר רבא פיעה ב'. לפי המסקנה דהכא לא איזטרך לר' אבהו למימר דמודה ר' יוסי דאסור מוסף מ"מ כדנשפ"ס (ג') שם מיימי מדרכי אבהו משום דהאמת הוא דמודה ר' יוסי דאסור מוסף כדמשמע בפ' אמרו לו (וכריתות דף י:) ושם גבי א"ר יוסי אש עבר זקן ונשאה חייב עליה משום אשת איש

משום הכי איזטרך ליה לרבי אבהו לאסוקי הכי: **בין** רשעים גמורים. פירוש אכל רשעים כמותו לפי שאין קובצין רשע אלא זדיק ולא כמו שפירש בקונטרס לקוברו אלא נסקלים ונשרפין ור"ש סבר דאע"פ שיש בעבירה זו שני אסורין כיון דלא מחייב אלא חדא אין קובצין אותו אלא רשעים גמורים: **בעל** טוב ששימש בטומאה. הא דלא נקט זר כדנקט לעיל היינו משום דאטומאה לא הוהו ור"ה אלא כהנים דכתיב דבר אל אהרן ואל בניו וימרו וגו' (ויקרא כג) והא דקאמר טומאה לכל נאסרה היינו אפי' בעלי מומין:

כמאן
סתם הלך אין כאן אלא משום זרות: **שימש בטומאה**. בקרבן זכור קאמר שדחה הטומאה וכן זר שמישם בשבת (י) ויש כאן משום טומאה ואסוריה מיימרו מקדש בני ישראל ולא יחללו (ויקרא כג): **אלא ממימים הווסר**. דר"ה לר"י דלפין מנמועדי' אפי' בטומאה (פסחים דף עא:) **זר שאכל**. מליקת הכהנים: **חייב שמים**. משום זרות ומשום נבילה דקרבן הנאכל לכהנים זר האוכלו עובר משום זר לא יאכל כי קדש הם (שמות כט) ולאו היינו אזהרה דמעילה דכל שיש בו שעת הימר לכהנים אין בו מעילה (מעילה ב:) **לכנסים הווסר**. בחטאת העוף: באסור

אמר רבי אבהו מודה ר' יוסי באסור מוסף. שהוא חל על אסור כגון אסור אשת אח דמוסף הוא שנתחלה כשנשא זה את אחותו וזו פניה נאסרה עליו משום אחות אשה ומותרת לכל אחיו נשאת לאחר מהן נאסרה על כולן משום אשת אח ועכשיו נמוסף אסור עליה לגבי שאר אחיו ומגו דחייב שם אשת אח

עלה לגבי שאר אחיו שהיתה מותרת להם חל נמי השם הזה לגבי דידיה ואע"ג דאסורא עליה וקיימא. אבל אשת איש ונעשית חמותו מתחלה היתה אסורה לכל העולם משום אשת איש נשא זה את בתה אין אסור זה רצוי להוסף עליה עם אחרים דמימא מגו דחייב עלייה ליתול נמי עליה דהאי דחמותו ונעשית אשת איש (ה) ודאי אסור מוסף הוא שמתחלה אסורה לזה ומותרת לכל העולם נעשית אשת איש אסורא האי שם עליה לגבי כ"ע ומגו דחייב עלייה חייב נמי לגבי דהאי. והאי דקאמר רבי יוסי נידון בחמותו משום דנמימות עסקין ואי אשה יכול להמיתו צ"ל מיתות ואולי ושמיהן עליו ידון בחמורה אבל אם היה שוגג היה חייב ב' חטאות: **סינא נשא חי**. דלמית אשה קדים ואח"כ נשא מת אחי אסור אשת אח חייב כדפרישית מגו דליתסר אסורא דהאי שם לגבי אחיו כיו: **אלא היכא דנשא חס**. דאסור אשת אח קדים עליה דהאי ואח"כ נשא אחותה מאי מוספת איכא עליה דקמייתא לגבי אחריני דנימא חס: **וכי סימא מגו**. דבהנך נישואין דבתרייתא מתסר האי גברא כדלמא אחותא משום אחות אשה דעד השתא הוה שריין ליה איסורא נמי משום האי שמה גופיה עליה דקמייתא שהיא אשת אחיו האי לאו אסור מוסף הוא דהא עליה דקמייתא לא איסורא אלא אסור לגבי אחרינא אלא אסור כולל הוא דכיל לא לקמייתא כשם אחות אשה מגו דחייב על אחותה: אסור מוסף כשהאסור מוסף על החתיכה לאסורה על מי (ו) שמוותרת עליו. אסור כולל שהאסור חל על חתיכות אחרות ואותה גוררת לו עמהם על ידי מגו: ואית דגרסי הכה וכו' **חמותו ונעשית אשת איש אסור מוסף הוא**. ושינוש הוא בידם ואע"ג דודאי אסור מוסף הוא לאו פירכא היא דודאי אית ליה לר' יוסי אסור מוסף כגון אשת איש חל על אסור חמותו ומתווייהו איסורי עליה והא דקאמר ונידון בחמותו משום דזו היא החמורה דאי אמרת נידון באשת איש אש כן אין זה אסור חל על אסור אלא אסור מבטל אסור: **אלא אמר רבא**. לעולם

לית ליה לר' יוסי אסור חל על אסור והא דקאמר לעיל (פ"א) חייב עליה משום אשת אח ומשום אחות אשה לאו כשוגג לחייבו שתי חטאות אלא כמזיד וליעשות רשע גמור ולקבדו בין רשעים (ו) גמורים שרשע נקבר אלא רשעים דתנן בסנהדרין (דף מ.) שתי קברות היו מתקנין לגבי' א' לנהרגין ולנחנקין וא' לנשקלין ולנשרפין והכא נמי אע"ג דהאי לאו מחייבי ב"ד הוא הוהיל ועבד דתרי קברין ליה גבי נשקלין ונשרפין: **חייב ב' ב' אסור** קחשיב דהא משום זרות אין כאן חטאת דהא על זדונו מיתה כדרי שמים הוא ואין חייב חטאת אלא על שגגת כרת: **מרי**. רבינו הקדוש: **כשהווסר במקדש הווסר**. סתם הלך אין כאן אלא משום זרות: **שימש בטומאה**. בקרבן זכור קאמר שדחה הטומאה וכן זר שמישם בשבת (י) ויש כאן משום טומאה ואסוריה מיימרו מקדש בני ישראל ולא יחללו (ויקרא כג): **אלא ממימים הווסר**. דר"ה לר"י דלפין מנמועדי' אפי' בטומאה (פסחים דף עא:) **זר שאכל**. מליקת הכהנים: **חייב שמים**. משום זרות ומשום נבילה דקרבן הנאכל לכהנים זר האוכלו עובר משום זר לא יאכל כי קדש הם (שמות כט) ולאו היינו אזהרה דמעילה דכל שיש בו שעת הימר לכהנים אין בו מעילה (מעילה ב:) **לכנסים הווסר**. בחטאת העוף: באסור

מסורת הש"ס

(א) [תקמן לגבי:] (ב) שטושת
כ"י. (ג) וזה פה"ד רש"י.
(ד) [מחברנו ט.].

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אמר ר' אבהו יוסי אשת איש הא ידאי דאסור: (ב) ד"ה אסור מוסף וכו' על מי שדחתה מותרת עליו: (ג) ד"ה אלא וכו' רשעים גמורים. י"ב ס"א חמורים: (ד) תיב' ד"ה אסור וכו' שאין זה שם אחד: (ה) ד"ה וכו' אשת איש נידון בחמותו החמורה וליכא:

מוסף רש"י

מודה ר' יוסי באסור מוסף. הנך חמותו ונעשית אשת איש חל על נג דאסור אסור מוסף. דליתסר אסורא דאשת איש אפילו עלמא אפילו הכי נידון בחמותו משום חמותה היא. אבל אשת איש ונעשית חמותו ליכא לא כולל ילא מוסף כיוחא יו:

